

عبدالاحمد فیض

تجلی عدم اراده واقعی در مبارزه علیه داعش در قطعنامه شورای امنیت

ملل متحد

شورای امنیت سازمان ملل متحد در (۲۰) نوامبر (۲۰۱۵) م مسوده قطعنامه پیشنهادی فرانسه را به هدف تشدید مبارزه علیه گروه تکفیری دولت نامنهاد اسلامی شام - عراق ویا (داعش) به اتفاق اراء پانزده عضوشورا مورد تصویب قرارداد. این قطعنامه در دست زمانی در دستور کار شورای امنیت قرار گرفت که گروه تروریستی داعش یک هفته قبل از آن یعنی در سیزدهم نوامبر، با تهاجمات گسترده تروریستی در هفت نقطه مهم شهر پاریس مرکز فرانسه، به تعداد (۱۳۰) غیر نظامی را به قتل رسانیده و بیش از (۳۷۰) دیگر را مجروح نمودند.

در قطعنامه از داعش بعنوان یک تهدید جهانی و بی سابقه ضد صلح و امنیت بین المللی نام برده شده و از کلیه دولتهای عضو خواسته شده است که در صورت توانمندی (تسلیحاتی و مالی) علیه این گروه مخوف تروریستی در کشورهای عراق و سوریه وارد نبرد شوند. در بخش دیگری این قطعنامه از این گروه تکفیری بمثابه بزرگترین تهدید علیه صلح و امنیت بین المللی نام برده شده و از دول عضو تقاضا شده است، تا تلاش های شانرا بطور جمعی در جلوگیری از ورود افرادی که در صدد جنگیدن در کنارت تروریستان داعشی در قلمرسوریه و عراق هستند، تشدید بخشیده و از تأمین مالی تروریسم جلوگیری نمایند.

اعضای شورای امنیت ملل متحد اقدامات هراس افگانه را در سوسه تونس، انقره، بیروت، پاریس و شبه جزیره سینا در مصر که منجر به سرگونی یک فروند طیاره نوع ایرباس متعلق به شرکت هوای ملکی روسیه با (۲۲۴) سرنشین گردید، به شدت نکوهش نموده و دولت های عضو متعهد گردیدند، که تدابیر و اقدامات لازم را برای هماهنگی تلاشها به قصد ممانعت

از هرگونه اقدامات تروریستی گروه تکفیری داعش و شبکه های مرتبط بدان به منصفه اجراء میگذارند. لازم به یادآوری است که مقدم برین ، شورای امنیت ملل متحد با صدور قطعنا مه های شماره (۲۱۶۹) - (۲۱۷۰) - (۲۱۷۸) و (۲۱۹۹) خود به استناد به احكام فصل ششم وماده (۴۱) فصل هفتم منشور ملل متحد ، به منع سفر رهبران گروه داعش وجبهه النصره وابسته به القاعده ، ، انسداد دارائیهای این گروه ها وتحریم تسلیحا تی داعش تاکید داشته و ا ز دول عضو خواسته شده بود تا همه اقدامات ضروری رادر زمینه تطبیق مفاد قطعنا مههای فوق روی دست گیرند.

فلهذا با توجه به توسعه وگسترش فزاینده اقدامات و عملکردهای وحشیا نه تروریستی گروه بدنام تکفیری داعش ، که قادر است در هر کجای دنیا اهدافی را بویژه مکانهای غیرنظامی مورد تهاجم تروریستی قرار دهد از یک جانب ونیز گسترش روز افزون ارتکاب جنایات ضد بشری چون سربریدنها، برده داری جنسی ، جنوساید ، جنایت جنگی ، قاچاق انسان ، تخریب میراثهای بشری ، نفرت مذهبی ، وغیره بوسیله این شبکه دهشت افزین ودستجات تروریستی مرتبط بدان ، ضرورت مشارکت جهانی در مبارزه بخاطر محوه این گروه شرارت پیشه به یک نیا ز تاریخی وسرنوشت سا زمبدل گردیده است . بنابراین این شورای امنیت سا زمان ملل متحد است تا همه تلاشهای لازم را در راستای نابودی وجلوگری از گسترش فعالیتها ی گروه های هراس افکن اتخاذ نموده و در چهارچوب روش های متعارف بین المللی ، نورمها واصول جهانی وبا در نظر داشت ابعاد وهشت وبربریت که نیروهای تروریستی به عزم وخامت هرچه فزونتری اوضاع بین المللی انجام میدهند ، اقدامات عاجل برضد این گروه که همانا استفاده از صلاحیت شورا مبنی برحق توسل به زور بمنظور نابودی گروه های تروریستی مانند داعش است به منصفه اجراء قرار میداد، در حالیکه در کلیه قطعنامه ها سعی گردیده تا از کاربرد زور علیه داعش اجتناب گردیده وبا استناد به حکم ماده (۴۱) فصل هفتم منشور یعنی فشار دپلوماتیک ، **تحریم مالی وتسلیحا تی** که بیشترین حای کرکتر مصالحه جویانه وتوصیوی است ، تجویز گردیده است ، که به هیچوجه پاسخگوی توقعات جامعه جهانی در مبارزه بخاطر برچیدن این گروه مخوف تروریستی بوده نمیتواند. در قطعنامه جدید مبنای حقوقی برای اقدام نظامی علیه گروه های تکفیری مطمح نظر نبوده در حالیکه ابعاد خطرات وگستره ئی جنایات گروه تروریستی داعش وشبکه های دهشت افکن مرتبط بدان در قبال صلح وامنیت جهانی بدون تردید مستلزم تطبیق ماده (۴۲) منشور سا زمان ملل متحد است که به شورا صلاحیت اعطاء مینماید که در صورت تهدید به صلح وامنیت جمعی ونقض فاجعه بار حقوق بشری بدون تاخیر به جای توصیه به اقدام نظامی متوسل گردد. درین قطعنامه به حامیان این گروه (منطقوی وجهانی) اشاره نشده است ، که مظهرانکا رنابذیر از روپوش گذاشتن بالای حامیان داعش بوده وزمینه های عملی تضعیف جبهه ضدگروه های تکفیری وتقویت تروریستان را مساعد خواهند نمود.

بربنیاد گزارشات منابع آگاه بین المللی وبخصوص پایگه خبری(کانفلیکت نیوز) گروه تکفیری با فروش ذخایر نفتی از مناطق تحت کنترول در سوریه وعراق ، ماهیانه بیش از پنجاه میلیون دالر درآمد نقدی داشته که در تمویل وتجهیز این گروه با پیشرفته ترین جنگ افزارها نقش بارزی داراست ، اما در قطعنامههای شورای امنیت از طرفهای معامله و پارتنرهای تجار تی این گروه تذکری بعمل نیامه است. هکذا شورا با کاربرد اصطلاح دولت های که توا نمندی مبارزه مسلحانه باداعش رادارند ، به نحوی به اشتباه حقوقی مواجهه بوده ، زیرا پیشنهاد اشتراک دولتهای توا نمند در نبرد علیه داعش نوع از تناقض گویی این نهاد را ، با کاربرد ماده (۴۱) منشور به نمایش میگذارد. همچنان در قطعنامه از قربانیان حملات تروریستی در کشور های تونس ، لبنان ، ترکیه ، فرانسه و روسیه نامبرده شده است ، در حالیکه در افغانستان بمثابه کشور خط نخست جبهه تروریستی که هر روز شهروندان بیدفاع این کشور در نقاط مختلف بوسیله

گروه های دهشت افکن سنگسارویا گلوی آنها بریده می شود، نامبرده نشده است که به باور این قلم مبیین برخورد دوگانه و تبعیض آمیزی در قضایای مشابه است.

با اذعان به اینکه صدور قطعنامه اخیر شورای امنیت خواهند توانست تا به نوعی به ایجاد تفاهم سیاسی فی مابین دولتها در کا رمبا رزه علیه هراس افگنی منتهی گردد، اما بوضوح میتوان مدعی شد که صدور قطعنامه های ازین دست که حق توسل بقوه را در برابر شبکه های تکفیری چون داعش منتفی مینماید، به هیچ صورت موجب ایجاد هماهنگی و ائتلاف جهانی ضد تروریستی نگردیده، زمینه را برای حملات پراکنده، غیر موثر علیه گروه تکفیری داعش که بیشترین درقالب اهداف راهبردی هژمونیهای قدرت شکل میگیرد، مساعد خواهند نمود و باعث خواهند شد تا معما ران خلافت اسلامی که بخش قابل ملاحظه نی از قلمرو دو کشور عراق و سوریه را تحت اشغال دارند و از همین آدرس اهداف شانرا در جهان مورد حمله قرا میدهند، بیش از پیش هارتر گردیده و در تباتی با حامیان بین المللی خود سیطره جهانی خود را در تضاد آشکارا معیا رجها نی گسترش دهند که این خود جزء با زتاب صریح عدم ا راده واقعی در کا رمبا رزه علیه دهشت افگنی در مقیاس جهانی و مظهر روشن چند دستگی، اعمال نفوذ و عارضه در میکانیسمهای تصمیم گیری در شورای امنیت چیزی بیش بوده نمیتواند و سبب خواهند شد تا به کاهش اعتبار رجها نی این نهاد با اعتبار رجها نی بیانجامد.